

полученъ и миренъ. Нито отъ зависть, нито отъ славолубіе ся мучаха. Не желаяха никакъ ванкашно почитаніе, кое то даватъ интриги-те а отнема клевета-та; но ся благодаряха на свидѣтельство-то отъ советвенна-та си совѣсть. Въ тойзи островъ, гдѣ-то, какъ-то все-те Европейскы преселенія, не са любопытны освенъ за злобны-те повѣсти, добродѣтели-те имъ и нивни те имена бѣха непознати. Само, когда нѣкой путникъ пыташе нѣкой полянци: кой живѣе въ оныя хижи? „ отвѣщаваха безъ да ги познаватъ: „ Добри человекы. „ така какъ-то фиолетовый цвѣтъ, който хотя покрытъ отъ тренливы капини испуска на далечъ нѣжно благоуханіе.

Они бѣха изгояили отъ разговоры-те си злословіе-то, кое-то подъ видъ на правда наклонява неотмѣнно сердце-то на ненависть или лжа; зацо-то е невозможно да не ненавиди нѣкой человекы-те, ако ги мысли за лошы, и да живѣе съ лошы-те, ако не крое ненависть-та камъ тѣхъ съ притворны знакове на благоволеніе. Злословіе-то убо принуждава насъ, да сме злѣ съ другы-те, или съ насъ исты-те. Но безъ да судятъ особито за человекы-те, гово-